

ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ «ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ»

ΑΡΙΘ. 2

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ

Μαζεύτηκαν οι Σύντροφοι και τους εδιάβασε ο κ. Ἐλευθερουλάκης ἕνα δῆγημά του και μερικά ποιήματα.

Ἐπειτα ἐπροτάθηκε νάναλάβουν μέλη τῆς Σύντροφιας νάπαγγεῖλουν διαλεχτό ποίημα ἢ προσφώνηση στό μνημεῖο τῶν Ἱερολοχιτῶν κατὰ τὴν παραμονὴ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς ὅπου συνηθίζουν κάθε χρόνο οἱ φοιτητὲς νά καταθέτουν στέφανο.

Ἄφου συζήτησε τὴν πρόταση, ἀποφάσισε ἡ Σύντροφια νά τὴν πραγματοποιήσῃ γιατί θεωρήσε ὠφελίμο νάκούσουν οἱ φοιτητὲς καλὰ λόγια στὴ ζωντανὴ τῆ γλώσσῃ ἀντὶ καθαρευουσιάνικες ἀδειοσύνης.

Ἀνάλαβαν λοιπὸν δύο μέλη τῆς Σύντροφιας νά παγγεῖλουν τὴν προσφώνηση καὶ τὸ ποίημα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΒΡΑΔΥ 22 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ

Ὁ γνωστὸς ποιητὴς κ. Σκίπης περαστικός ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἐπρότεινε νάπαγγεῖλῃ στὴ Σύντροφια μερικά ποιήματά του.

Ὅλα τὰ μέλη καὶ ἄλλοι μαζεύτηκαν τὸ βράδυ σὲ μιὰ αἴθουσα πού τοὺς τὴν πρόσφερε μ' εὐγένεια ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Συναγχετῶν στὰ γραφεῖα του (δρόμος Σταδίου) γιὰ νάκούσουν τὸν ποιητὴ.

Μ' αἴσθημα καὶ τέχνη τοὺς ἀπάγγειλε ἀπ' ὄλα τὰ ἔργα του ἀποσπάσματα καὶ ἀπ' τὸνα Ἀπεικντο» τὴν ἔβδομη ραφιδία.

ΤΕΤΑΡΤΗ 25 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ

Ὅταν ὅπως συνήθως οἱ φοιτητὲς μὲ παράταξη πήγανε στὸ Πολύγωνο, στὸ μνημεῖο τῶν Ἱερολοχιτῶν ὁ κ. Κωστανταράκης, μέλος τῆς Σύντροφιας, κατέθεσε στεφάνι τιμῶντας μὲ λόγια ζωντανὰ τὴν ἀντρεωσύνην ἐκείνων.

Ἀπάγγειλε ὕστερα ὁ κ. Τριγωνίδης, μέλος τῆς Σύντροφιας ποίημα τοῦ Παλαμά «τὸ Σάλπισμα»

χης τὴν ἐκρυβαν καὶ σὲ λίγο δὴν ἐφάνηκε πλιά. «Ἄχ» ἀναστῆναξ ὁ Γιώργης κατεβάζοντας τὸ βλέφαρο καὶ βλέποντας στὴ γῆς τὸ πουλί πού λίγο πρὶν τῆς εἶχε χαρίσει «Ὅυτε τὴν κίχλα δὴν ἐπῆρε ἢ δόστουχ».

«Βέβαια! καὶ κανίσκια τῆς ἐπρέπαν» τούπε ἢ ἄλλη περιγελῶντας.

«Ἄφρησέ με» τῆς εἶπε θυμωμένος «δὲ σὲ θέλω πλιά, γυναῖκα χαμένη!»

«Ἐσὺ μ' ἔκαμες τέτοιανε καὶ τώρα βρίζεις κ' ὄλα! Ποίος σὺπε νά με γελάσεις! τί σοῦ χρωστοῦσα στὴν καταφρόνια μου;»

Μὰ τί σοῦ χρωστοῦσε τὸ ξένο τὸ θηλυκὸ;»

«Ὁ σ' ἐπαιρνε! Κάλλιο νά σκοτωθῶμε κ' οἱ τρεῖς μας γιὰ νά τὰκούσει ὁ κόσμος τὰ φώναξε. Καὶ τὸ καταφέρα. Κοίτα!» Καὶ μὲ τὸ δάχτυλο τούδειξε ἀνάμεσα στὰ δέντρα τὴν κορφή τῆς ράχης.

«Φόνισσα!» τῆς εἶπε μὲ πνιγμένη φωνὴ δαγκάνοντας δυνατὰ τὸ χεῖλι του καὶ κοιτάζοντας ἐκεῖ μερικές γυναῖκες καὶ κάποιον παιδί ποῦχεν ἔρθει ν' ἀκούσουν τὸ μάλλωμα καὶ πού προσεχτικὰ τοὺς ἐκοίταξαν, κ' ἀφοκραζόνταν, μιλώντας κρυφὰ ἀνεκμεταξὺ τους. «Τὶ ἐκέρδησε τώρα;» τῆς ξανάειπε

πού ἐσυγκίνησε τοὺς φοιτητὲς καὶ τοὺς ἔκανε νά χειροκρατήσουν μὲ εὐκρίνεια.

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ

Ἀποφάσισαν τὰ μέλη ἀντὶ κάθε Κυριακῆ νὰ σφαιλίζονται σὲ κάμαρα καὶ νὰ συνεδριάζουν, νὰ κάνουν κάποιες ἐκδρομὲς γιὰ νὰ γνωρίσουν ὄλους τοὺς ἱστορικούς καὶ ὠραίους τόπους μας κ' ἔτσι νὰ ξεφεύγουν καὶ ἀπ' τ' Ἀθηναῖκα καφενεῖα.

Τὴν Κυριακὴ αὐτὴ ἐπήγαν πεζοὶ στὸ μοναστήρι τοῦ Δαφνοῦ, μεσαιωνικὸ κειμήλιο τοῦ 11ου αἰῶνα, πού εἶναι καὶ ἀπὸ ἱστορικὴ, ἐθνικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἐπιψη σπουδαιότατο, πού καὶ ἡ τοποθεσία του εἶναι πολὺ ὠραία, ἐπάνω στὴν «Ἱερὰν Ὀδὸν» στὰ Δαφνοβούνια.

ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΤΟΥ ΑΠΡΙΑΝ

Οἱ Σύντροφοι μαζεύτηκαν καὶ τοὺς ἀνάπτυξε ὁ κ. Κωστανταράκης τὴν ἰδέα του γιὰ τὸν τρόπο πού ἔπρεπε στὰ κλασσικὰ γυμνάσια νὰ διδάσκαται τὸ Συναγχετικὸ καὶ γενικεύθηκε ἡ συζήτηση πᾶνω στὸ θέμα τοῦτο.

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΤΟΥ ΑΠΡΙΑΝ

Ὁ κ. Σωτηρίου τελεόφοιτος τῆς Φιλολογίας, δηγήθηκε στὴ Σύντροφια τὸ πῶς ἐκδόθησαν οἱ «Παιδαγωγικοὶ μῦθοι» τοῦ Περιγαλίτη ἀπὸ μερικούς φοιτητὲς, δημοτικιστὲς καὶ μὴ, καὶ παρατήρησε πῶς κανένας ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτες τοῦ γλωσσικοῦ ἀγῶνα δὴν τοὺς ἔδωσε καμμιάν ἠθικὴ ὑποστήριξη κ' ἐνθάρρυνση οὔτε πρὶν οὔτε μετὰ τὴν ἐκδοσὴ.

Πολλοὶ Σύντροφοι ἀπαντῶντας στὸν κ. Σωτηρίου εἶπαν τὴ γνώμη πῶς οἱ πρωτεργάτες δὲ θὰ ἔμειναν εὐχαριστημένοι ἀπ' τὴν ἀγγεῖλια τοῦ βιβλίου καὶ ἀπὸ τὸ πρόλογό του πού εἶναι γραμμένα στὴν καθαρεύουσα.

— Κάθε Κυριακὴ καινούργια μέλη ἐγγράφονται στὴ Σύντροφια καὶ τὴ δυναμώνουν.

Παρακαλοῦνται ὅσοι δημοτικιστὲς, φοιτητὲς τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τοῦ Διδασκαλείου θέλουν νὰ ἐγγραφοῦν νὰ τὸ δηλώσουν στὴ Σύντροφια «Λεωφόρος Ἀμαλίας 26».

— Ὅσα βιβλία ἔχει ἡ Σύντροφια γιὰ μοίρασμα τὰ δανείζει καὶ τὰ μοιράζει, καὶ τὰ πουλεῖ μὲ κατεβασμένη τιμὴ.

Μοιράζει πρὸ πάντων σὲ φοιτητὲς καὶ μαθητὲς τῶν Γυ-

περίλυποι.

Κ' ἔτσι λέγοντας καὶ συλλογιόμενος μὲ τρομάρα πῶς τὸ χωριὸ ὄλο θάξερε σὲ μιὰ στιγμὴ τὸ ντροπισμα, ἐβάλληκε νά κατεβαίνει βιαστικὰ τὸν κατήφορο.

«Δὲ θὰ σὲ χαίρεται οὔτε ἢ ἄλλη» τοῦ φώναξε καὶ μὴ στοχαστεῖς πῶς θὰ σὰς ἀφήσω ὄρνικους!»

Μὰ ὁ Γιώργης τώρα ἐφευγε βιαστικώτερα πᾶντα καὶ δὴν ἐσταμάτανε. Ἡ ντροπὴ τὸν εἶχε κυριέψει. Γιατί δὴν εἶχε ἀφοκραστῆ τοῦ πατέρα» του τὰ λόγια; πῶς θὰ παρουσιαζότουσαν στὸ σπῆτι του καὶ στὸ χωριὸ;

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ ζωγράφος ἀμα ἐσηκώθηκε, κ' ἐδιαβάστηκε σὶν οἱ παπᾶδες, ἐκάθισε ἀπὸ ἐνωρίς μπροστὰ στὴν εἰκόνα του καὶ πρὶν τὸ μεσημέρι τὴν εἶχε τελειώσει. Τώρα ἀπὸ μακριὰ τὴν ἐκοίταξε κρατῶντας ἀκόμα τὰ πινέλλα του στὸ χεῖρι.

Τὸ πρόσωπό του ἦταν ἀχνὸ πολὺ, τὰ μακριὰ μαλλιά του ξεχτίνιστα (γιατί ἢ γυναῖκα του δὴν τοῦ τάχε συγυρσει σὶν κάθε μέρα) τὰ κόκκαλα στὰ μάγουλα καὶ στὰ σιαγόνια ἐδιακρινόταν ὄλα,

μνασιων πού δὲ γνωρίζουν τὸ γλωσσικὸ τὸ ζήτημα καὶ θέλουν νὰ τὸ νοιώσουν.

— Ἐστειλαν βιβλία στὴ Σύντροφια:

Ὁ κ. Ἡλ. Σταύρου ἀντίτυπα «Περὶ Παιδῶν ἀγωγῆς» μετάφραση ἀπὸ τὸν Πλούταρχο καὶ «Θρησκεία καὶ Πατριδα».

Ὁ κ. Φεγγαῖος ἀπὸ τὴν Πόλη ἀπὸ Γλωσσικὸ ζήτημα καὶ οἱ Γαζετατζήδες τῆς Πόλης».

Ὁ κ. Κεφαλληνὸς γυμνασιάρχης ἀπὸ τὴν Κέρκυρα ἀντίτυπα τῆς «Ὀδύσσειας» τοῦ Πολυλά.

Ὁ κ. Μ. Τριανταφυλλίδης ἕνα ἀντίτυπο «Ἐνηλεσία ἢ Ἰστοπέλια».

Ὁ Ἑρμονας πολλὰ ἀντίτυπα «Τῆς Ζωῆς».

Ὁ ἐκδοτικὸς ὄμιλος φοιτητῶν ἀντίτυπα τῶν «Παιδαγωγικῶν Μύθων» τοῦ Περιγαλίτη.

— Παρακαλοῦνται οἱ Σύντροφοι νὰ ἔλθουν τὴν Κυριακὴ στὴν τακτικὴ συνεδρίαση τῆς Σύντροφιας σὲς 4 τ' ἀπόγευμα, ὁδὸς Βυλτετισοῦ ἔρ. 1.

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ

Στὸν κ. Φ. Σ. Δραγοῦμη, φοιτητὴ

Haarlem

Floraplein 7

Κάτω Χώρες

19 τοῦ Μάρτη 1910

Κύριε,

Νὰ ἐπιτρέψτε σ' ἕναν ἀγνωστὸ σας νὰ σας προσφέρει τὰ θερμότερα συγχαρητήριά του γιὰ τὴν ἴδρυσή τῆς «Φοιτητικῆς Σύντροφιας».

Ἐίμαι πιστὸς ἀναγνώστης τοῦ περιοδικοῦ «Ὁ Νουμάς» θὰ μοῦ δίνει κάποτε κάποτε νέα τῆς συτροφιας.

Ἐίμαι βέβαιος πῶς ἀναλάβατε ἔργο σοβαρὸ εὐχομαι νὰ τὸ τελειώσετε, ἀν καί, δὴν ἀμφιβάλλω, ἀμείλικτη ἀντίδραση θὰ ἔχετε.

Πρόθυμος

(Μετάφραση)

Οἱ HENRY DE LENNER

Φοιτητὴς

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

— ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ (μὲ εἰκόνες τοῦ κ. Ν. Λύτρα).

— Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑΣ (μὲ εἰκόνες τῆς Κας Σοφίας Λαοκαρδίου).

Τυπωθῆκε στὴ Λόντρα, σὲ διαλεχτὸ χαρτὶ καὶ εἶναι καλλιτεχνικὰ δεμένο.

Πουλεῖται στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἐστίας» ὁρ. 3,50.

τὸ βλέμμα του ἦταν θολό. Ἀλλὰ στὸ στόρισμα τὰ νωπὰ χρώματα ἐγυάλιζαν. Ἡ Παναγία μικρὴ καὶ πανέμουστη, μ' ἕνα μπλόβο φόρεμα πού τὴν ἐντυνε ἀπὸ τὸ μέτωπο στὰ πόδια σκεπάζοντας τῆς καὶ τὰ χέρια, ἐστεκόταν γονατιστὴ μὲ βλέμμα χαμηλωμένο, μὲ σκυφτὸ κεφάλι, κάτου ἀπὸ ἕναν ὄλοχρυσο θόλο καὶ ξέγναντά τῆς ἀνάερα ὁ ἀρχάγγελος μὲ ὀρθάνοιχτες φτεροῦγες, κάτασπρος καὶ λαμπρός, ἐφκινόταν νὰ τῆς ἔλεγε μὲ τὰ σεμνὰ του χεῖλη τὸ «χαῖρε» καὶ στὸ χεῖρι του ἐκρατοῦσε τὸν ἀχνὸ λευκὸν κρῖνο, καὶ τὸ ἀθῶο πρόσωπό του ἦταν σοβαρό, καὶ τὸ βλέμμα του γιομάτο σέβας γιὰ τὴ Θεοτόκο.

Καὶ ἐξέταζε προσεχτικῶς ὁ ζωγράφος τὸ μεγάλο τὸ στόρισμα τὴν κάθε πινελλιά, τὴν κάθε γραμμὴ, τὴν κάθε δίπλα στὰ φορέματα, τὸ ἀντιφῆγγισμα στὰ ξανθὰ μαλλιά τοῦ ἀγγέλου, καὶ τοὺς φωτεινοὺς ἀγιάθωνες γύρω στὰ δύο κεφάλια, καὶ ἀθέλητα τὸ βλέμμα του ἐπεφετε κάπου κάπου στὶς ἄλλες εἰκόνες πού ἐκρεμόνταν στοὺς τοίχους καὶ πού οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ σόι του τίς εἶχαν ἱστορήσει, κ' εὕρισκε συγκρίνοντας ὁ νοῦς του πῶς ἢ δικὴ του ἦταν ἀπ' ὄλες ἢ ἀνώτερη.

Κ' ἐχχομογέλασε. Μὰ τὸ χαμογελὸ του ἐσβύστηκε μὲ μιὰς. Ἡ ὄψη του, πού ἀπὸ τὴ δουλειά,